

# РЕШЕНИЕ

№ 3632

гр. София, 20.07.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 30.06.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4061** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.**

Образувано по жалба на Р. Л. Х. от гр. С., У. „Ц. А.” № 58, срещу Решение № 9 / 17. 03. 2011 г. на У. на Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № \*, изх. № 94Е-30188-13 / 10. 11. 2010 г., на длъжностното лице в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, тъй като в неправилно не били зачетени 6 години и 3 месеца придобит от жалбоподателя трудов стаж. Иска се отмяна на атакувания акт и отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съобразно положения стаж. Представя писмени бележки. Претендира разносните по делото.

Ответникът - У. на Националния осигурителен институт, не взима становище по жалбата.

*АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:*

Със заявление вх. № 94Е-30188-9 / 03. 08. 2010 г. жалбоподателят Х., е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68 от КСО, като е посочил, че общия му трудов стаж възлиза на 40 години, 5 месеца и 5 дни и навършени 66 години.

С Разпореждане № \*, изх. № 94Е-30188-13 / 10. 11. 2010 г., на длъжностното лице в

Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”, е отпусната на лична пенсия за ОСВ на Х., но в намален размер, тъй като е прието, че лицето няма изискуемия от закона стаж.

С жалба вх. № 94Е-30188-3 / 08. 02. 2011 г. е обжалвано горепосоченото разпореждане пред У. на Н..

С Решение № 9 / 17. 03. 2011 г. на У. на Националния осигурителен институт, е оставена без уважение жалбата на Х. срещу разпореждане № \*, изх. № 94Е-30188-13 / 10. 11. 2010 г., на длъжностното лице в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”.

С жалба вх. № 8282 / 19. 04. 2011 г. по описа на АССТГ, жалбоподателя е оспорил решението на У. на Н. пред съда.

*При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:*

Изрично в съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката в съда се сочи, че не са налице доказателства за датата на връчване на оспореното решение на У. на Н., поради което съдът счита, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, посочен в чл.117, А.4 от КСО.

По делото е спорен единствено размера на осигурителния стаж на Х.. От страна на жалбоподателя се твърди, че неоснователно не му е признат 6 години и 3 месеца по трудово правоотношение в Б, от които 4 години и 3 месеца за периода 01. 11. 1991 г. – 31. 01. 1996 г. и 2 години за периода 01. 01. 1998 г. – 31. 12. 1999 г.

Видно от представените от жалбоподателя удостоверения № 144 / 30. 10. 1996 г. и удостоверение № 2 / 17. 01. 2000 г., жалбоподателят има посочения по-горе трудов стаж, за цитираните периоди.

Същото се установява и от приложените копия от трудовата книжка на жалбоподателя. Представените документи, не са оспорени от страна на ответника, поради което следва да бъде зачетена тяхната материална доказателствена сила.

В случая неправилно е прието от страна на ответника, че посочения стаж на Х., не следва да бъде зачетен, тъй като същия не е представил осигурителна книжка, позовавайки се на разпоредбата на чл. 6 от Правилника за прилагане на Дял III от Кодекса на труда от 1951г. (отм.), в редакцията ѝ към 01. 01. 1991 г.

Съдът счита, че неизпълнението на задължението на работодателя да издаде осигурителна книжка на работника, не може да се вмени във вина на последния, като в този смисъл е и Решение № 2351 от 29.02.2008 г. на ВАС по адм. д. № 11376/2007 г.

В същото време, съгласно § 9, А. 1 от ПЗР на Кодекса за социално осигуряване времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс, а според чл. 347 от КТ, трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя, едно от които е „продължителност на времето, което се признава за трудов стаж” – чл. 349, А. 1, т. 9 от КТ.

На основание чл. 40, А. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя, и с данните по чл. 5, А. 4 КСО.

В случая, безспорно от вписванията в трудовата книжка се установява периода на заеманата длъжност, за който период и в двете издадени удостоверения е вписан трудовия стаж и доколкото от тези вписвания е видно началния и крайния момент, при липсата на други данни, съдът счита че е налице основание да се приеме, че и по времето на самия период е изпълнявана същата длъжност от жалбоподателя.

При това положение, обстоятелството, че на работници и служители по чл. 6 от отменения Правилник за прилагане на Дял III от КТ от 1951 г. не са били издадени от работодателя осигурителни книжки, е без значение, тъй като в конкретния случай жалбоподателя има надлежно оформена трудова книжка.

При така установеното, съдът счита, че неправилно е отказано признаването на осигурителен стаж за процесните периоди, възлизащи общо на 6 години и 3 месеца, като същия стаж следва да бъде зачетен и преизчислена отпуснатата пенсия на Х..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че оспорения административен акт е издаден в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Ето защо жалбата следва да бъде уважена като основателна, а преписката – върната на компетентния административен орган за произнасяне съобразно изложените мотиви.

При този изход на спора ще следва ответника, на основание чл. 143, А. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените разноски. По делото жалбоподателя е представляван от адвокат, като в договора за правна помощ е отбелязана платена в брой сума в размер на 150 лева.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

**Р Е Ш И :**

**ОТМЕНЯ** по жалба на Р. Л. Х., Решение № 9 / 17. 03. 2011 г. на У. на Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № \*, изх. № 94Е-30188-13 / 10. 11. 2010 г., на длъжностното лице в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”.

**ВРЪЩА** преписката на длъжностното лице в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”, за произнасяне по молбата на Р. Л. Х. и отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съобразно мотивите на настоящото решение.

**ОСЪЖДА** Националния осигурителен институт да заплати на Р. Л. Х. от гр. С., У. „Ц. А.” № 58, ЕГН \*, направените по делото разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**